

บทโครงร่าง (Story Outline)

ภาพยนตร์ / บทภาพยนตร์โทรทัศน์ เรื่อง “พ่อครัว ผมขโทษ” (Lost)

ผู้เขียน: สุทิน ขาวหินฟ้า, **film school**. โทร. 08-9644-1048 tel. & id.Line 0882919232
sudin.expert@yahoo.com
ความยาวเรื่อง: 60 นาที
วัน เดือน ปี: 15 ธันวาคม 2552

แนวคิดของเรื่อง (theme): สังคมแวดล้อมที่เลวร้ายได้ ไม่อาจควบคุมได้ ผู้ใดอ่อนแอ ไร้รู้ไม่เท่าทัน
ย่อมตกเป็นเหยื่อ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

แนวภาพยนตร์ (genre): ชีวิต (drama)

ประโยคหลัก (premise): ขณะที่พ่อแม่คาดหวัง กับผลสำเร็จของ ชานนัท แต่สิ่งที่ ชานนัท กระทำ
มันสวนทางกัน “อย่าทำลายความหวังใคร....เพราะอาจเหลืออยู่แค่นั้น”

เรื่องย่อ (synopsis):

เป็นเรื่องราวชีวิต ของนักศึกษาหนุ่มคนหนึ่ง ที่ไม่เชื่อคำสอนของพ่อตั้งแต่แรก ทำตัวเหลวแหลก
ในขณะที่พ่อกับแม่ ลำดับภาพ เห็นความสำเร็จของลูกชาย ซึ่งเป็นภาพชีวิตที่สวนทางกัน ...ลูกชาย ใช้ชีวิต
แบบไม่พอเพียง ไม่มีเหตุผล ไม่มีภูมิคุ้มกัน ติดพนัน หนีหนี้ หนีเรียน และถูกไล่ล่าจนเสียชีวิต ...พ่อกับแม่
หมดหวังกับอนาคตของลูกชาย และต้องสูญเสียเขาไปในที่สุด

โครงสร้างการดำเนินเรื่อง (Plot Structure)

(องก์ 1)

เริ่มเรื่อง

ยามค่ำ ในชุมชนชนบท มองไกลๆ เห็นแสงไฟในตัวบ้านเล็ดลอดออกมา แสงไฟจากเสาไฟฟ้า ไม่สว่าง
มากนัก พอมองเห็นถนนได้ลางๆ สุนัขหิวโซ ตัวหนึ่ง ถูกฝูงสุนัขอีกหลายตัวขับไล่ วิ่งหางจุกตูด ท่ามกลาง
เสียงร้อง สดกับเสียงทีวี ที่กำลังเสนอข่าวภาคค่ำประจำวัน ก็คงหนีไม่พ้นพวกข่าวอาชญากรรม น่า ชื่น
ที่ถนนซอยเปลี่ยว และแคบ ของบ้านหลังหนึ่งที่อยู่ท้ายหมู่บ้าน...จากแสงไฟที่เสาไฟฟ้า กับท้องฟ้าที่

ยังไม่มีตึกรามบ้านช่อง พอมองเห็นลางๆ ว่ามีชายลึกลับร่างกำยำ 2 คน ในมือถือไม้คมแฝก อีกคนถือปืน กำลังวิ่ง
ขับไล่ตามล่า ชายหนุ่มคนหนึ่ง

เขาวิ่งขับไล่กันมานานเท่าไร ไม่รู้ แต่มาสิ้นสุดที่ โคนต้นไม้ใหญ่ ในที่ลับตาคน... ไม่รอช้า ชายลึกลับ
คนที่ถือไม้คมแฝกอยู่ในมือ ยกไม้คมแฝกทุบลงไปที่ศีรษะของชายหนุ่ม 2-3 ครั้ง จนแน่นิ่งไป

พ่อครัว ผมขโทษ

ตอนที่ 1 ชานนัท

ที่ถนนเข้าตัวจังหวัดสายหนึ่ง รถโดยสารประจำทาง วิ่งมาจอดที่ศาลารับคนโดยสารระหว่างทาง

ชายวัยกลางคน อายุราวๆ 45 ปี กับ เด็กหนุ่ม พร้อมด้วยกระเป๋า 2-3 ใบ หิ้วพะรุงพะรังขึ้นรถ ในระหว่างรถวิ่งไป เสียงเขาสนทนากัน จึงรู้ว่า เป็นพ่อลูกกัน (ตัดไป)

ชานนท์ เด็กหนุ่ม อายุราว 17 ปี เรียนจบชั้นมัธยมปลายที่ตัวอำเภอ เขาผิดหวังจากการสอบเข้ามหาวิทยาลัยชื่อดัง จึงตัดสินใจสมัครเข้าเรียน ในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง โชคดีที่ พ่อของเขา เป็นญาติกับ อาจารย์ผู้ดูแลหอพัก เขาจึงถูกเลือกให้มาสมัครเข้าเรียนที่ มหาวิทยาลัยแห่งนี้

หลังจากรถวิ่งออกไปได้สักครู่ พ่อจึงหยิบสมุดบันทึกเล่มหนึ่ง มอบให้ลูก ชานนท์เปิดดู หน้าแรก มีรูปถ่าย ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พร้อมข้อความ “คำสอนของพ่อหลวงไทย” เปิดต่อไปเป็นสมุดบันทึกของพ่อ ที่แสดงถึงความจงรักภักดีต่อในหลวง พ่อของชานนท์ เตือนสติให้ลูกชายระลึกถึง บุญคุณของในหลวง พ่อบอกกับชานนท์ว่า อยากให้ชานนท์เชื่อพ่อ เหมือนกับที่พ่อ เชื่อคำสอนของในหลวง

ชานนท์รับคำพ่อ พร้อมกับ น้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ

รถค่อยๆ วิ่งผ่าน สนามเด็กเล่น ที่มีเด็กอนุบาล วิ่งไล่กันเล่นอย่างสนุกสนาน

ภาพในอดีต ที่ผุดขึ้นมาในสมองของเขา...(ตัดไป)

ชานนท์ เป็นเด็กชายในชนบท ตอนที่เขายังเป็นเด็ก กำลังเรียนอยู่ชั้น ป.1 เขามักจะเล่นगेเรเพื่อน แหย่ให้เด็กที่ตัวเล็กกว่าร้องไห้ แต่เขากลับหัวเราะชอบใจ เขามักจะชวนเด็กๆ เล่นม้วนกระดาษ แล้ววิ่งไล่ตีกัน เนื่องจากเขาเป็นเด็กที่ตัวโตกว่า เขาจึงเป็นฝ่ายได้เปรียบเสมอ ชอบเอาม้วนกระดาษตีหัวเด็กพวกนั้นแรงๆ

เสียงเด็กร้องไห้ ไปถึงหูของแม่ ที่กำลังทำงานอยู่ใกล้ๆ จึงลุกขึ้นมาดู ว่าอย่าเล่นแรง แต่เขากลับเถียงแม่ พ่อเห็นดังนั้น จึงเข้าไปว่ากล่าวตักเตือน ให้เป็นเด็กดี อย่าทำร้ายคนอื่น เพราะเห็นแก่สนุก อย่าเถียงพ่อแม่ ชานนท์ได้แต่ก้มหน้านิ่งๆ (ตัดไป)

เสียงกระเป๋ารถ บอกผู้โดยสาร ว่ารถหมดระยะแล้ว ระวังกับเสียงประกาศจากลำโพง ของผู้ประกาศประจำสถานีโดยสารหมอนหิน เขากับพ่อจึงลงจากรถ

ตอนที่ 2 เปิดเทอม

เขาเช่ารถแท็กซี่ จ้างให้ไปส่งที่หอพักของมหาวิทยาลัย รถพาเขาวิ่งผ่านถนนสายต่างๆ ชานนท์ มองดูความคิดวิไล สองข้างทาง อย่างตื่นเต้น นี่หรือที่เขาเรียกกว่าเมืองสวรรค์

มหาวิทยาลัยใกล้เปิดเทอม นักศึกษาต่างทยอยเข้ามารายงานตัว กับอาจารย์ผู้ดูแลหอพัก พ่อจึงแนะนำ และฝากชานนท์ ซึ่งเป็นหลานชาย ไว้ในความดูแล และก็กำชับ สั่งสอน ให้ชานนท์ ตั้งใจเรียน และเรียนให้จบ สมกับที่แม่ตั้งใจไว้ ชานนท์ รับคำ

ตอนที่ 3 เรียน-กำเนิดชานนท์ (จุดหักเหที่ 1)

เปิดเรียนวันแรก อาจารย์แนะนำวิชาเรียน และแนะนำวิธีเรียน ชานนท์ตั้งใจฟัง นักศึกษายังไม่คุ้นเคยกัน

บางคนก็แต่งกายสุภาพ บางคนก็แต่งกายเต็มไปด้วย Option มากมาย จนไม่รู้ว่าเป็นนักศึกษาหรือไม่
ผ่านไป 2 สัปดาห์...

ในช่วงโม่งเรียน ก่อนที่อาจารย์จะเข้าสอน เพื่อนๆ ทั้งพูด ทั้งอด ทั้งยั่วยุ ด้วยเครื่องประดับ ของ
ฟุ่มเฟือย แต่ ชานนัท ทำเป็นไม่สนใจ (ตัดไป)

ภาพแม่อุ้ม ทารกน้อย อาบน้ำ ท่ามกลางสายตาคินคิของผู้เป็นพ่อ และให้ดูนม บ้วนข้าว เหงื่ออมจน
หลับ เสียงแม่พูดกับลูกน้อย ซึ่งก็คือ ชานนัท สมัยยังเป็นทารก แม่มีลูกชายคนแรก และพูดกับพ่อว่า จะส่ง
ลูกเรียนจนจบปริญญาให้ได้ แม่จะดีใจมากที่ลูกมีงานทำ แล้วบอขให้แม่ ลืกออกมา แต่งงาน แล้วมีหลานให้
อุ้ม

(องก์ 2)

ตอนที่ 4 คบเพื่อน-ความสุขของพ่อแม่

1 ภาคเรียนถัดไป ชานนัท ทุนแรงยั่วยุของเพื่อนไม่ไหว เขาเริ่มคบเพื่อนเหล่านั้น ไปเที่ยวกับเพื่อน
ตามใจเพื่อน มีแฟนชื่อ จอย (ตัดไป)

ตอนนี้ ชานนัทย่างเข้า 5 ขวบแล้ว เป็นเด็กน่ารัก พูดเก่ง พ่อกับแม่จึงพาลูกไปเข้าเรียน ระดับชั้น
อนุบาล ของโรงเรียนประจำอำเภอ ทุกวัน พ่อกับแม่จะมารับ และ ส่งลูกที่โรงเรียน

วันนี้ ที่วัดมีงานประจำปี มีมหรสพมากมาย หลังจากรับลูกกลับจากโรงเรียน พ่อกับแม่ จึงพาชา
นัท ไปเที่ยวงานวัด พาซื้อของเล่น มีความสุขตามประสาคนชนบท (ตัดไป)

ตอนที่ 5 เทียว-ความฝันของพ่อแม่

ชานนัท เบี่ยนไป มีความคึกคักของ มากขึ้น เริ่มออกเที่ยว เล่นทำทนายแบบสุ่มเสี่ยง สู้บุญหรี จอย
แฟนสาวเตือนก็ไม่ฟัง แต่ยังไม่กล้าเสพยา

วันนี้ แม่กำลังทำกับข้าวไว้รอลูก แม่ดีใจมาก เมื่อเห็นชานนัท กลับมาเยี่ยมบ้านตอนปิดเทอม ชา
นัท ซื้อของฝากมาให้แม่ และซื้อของฝากที่พ่อชอบมาด้วย เขายังล้อกับแม่ว่า คินะที่เขาไม่มีน้อง คงต้องคิด
หนักว่าจะซื้ออะไรฝากน้องดี

พ่อถาม ถึงความเป็นอยู่ ที่มหาวิทยาลัย ชานนัท เอาผลการเรียนให้พ่อดู และสมุดบันทึกของพ่อ ชา
นัทยังเก็บไว้ พ่อชมชานนัทว่า เป็นเด็กดี ขยันเรียน พร้อมกับบอก อบรม ส่งสอนลูก ให้ตั้งใจ ให้รู้จักความ
พอเพียง พอประมาณ เป็นคนมีเหตุผล และรู้จักคบเพื่อน

ชานนัท รับปากกับพ่อว่าจะ ตั้งใจเรียน พ่อกับแม่ ได้แต่ภาควุมิใจลูก (ตัดไป)

ตอนที่ 6 พนัน-วันรับปริญญา

ชานนัท ควบคุมตัวเองไม่ได้แล้ว ทะเลาะกับแฟน เชื้อเพื่อนมากกว่า โกหกเก่ง หลบสายตา เมื่อกลับ
เข้าหอพักก็โกหกอาจารย์ประจำหอพักว่า ไปบ้านเพื่อน

เริ่มเล่นพนันบอล เขาเล่นได้ ได้เงินมามากมาย เขาไม่ฟังคำเตือนจากจอย จากอาจารย์ประจำหอพัก ต่อมาเขาออกจากหอพักไปพักข้างนอก

ซานนท์ ชื่อโทรศัพท์ สิบ คิม เทียว คบผู้หญิง มีแฟนใหม่ ทำตัวเป็นคนเจ้าสำราญ (ตัดไป)

วันรับปริญญา พ่อกับแม่ มาแสดงความยินดี ในพิธีประสาทปริญญา แก่นักศึกษาที่เรียนจบแล้ว ซานนท์ เข้ารับปริญญา เสร็จแล้ว ถ่ายภาพพร้อมกับพ่อแม่ และญาติ ซึ่งมาร่วมแสดงความยินดีด้วย จอยก็มาแสดงความยินดีด้วย

พ่อกับแม่ช่างภาคภูมิใจเสียเหลือเกิน ความฝันของพ่อกับแม่ ได้บรรลุไปชิ้นหนึ่งแล้ว ทำให้มีความหวังอยู่ลึกๆ ว่า เมื่อลูกมีงานทำ เก็บเงินสักก้อน ก็จะบวชให้ลูกชาย (ตัดไป)

ตอนที่ 7 มีเงิน-มีงานทำ

ในช่วงเทศกาล พระเมืงล็ค ซานนท์ หุ่มเล่นพนันบอล อีกครั้ง และเขาก็เป็นฝ่ายชนะ ยิ่งทำให้เขาลำพองใจ เขามีเงิน ชื่อรถมอเตอร์ไซด์ มาอวดเพื่อนๆ พาแฟนใหม่ นั่งซ้อนท้ายมาด้วย สภาพซานนท์คนเดิมหายไปสิ้น

จากนิสัยความคึกคะนอง ไม่ประมาณตน ไร้ภูมิคุ้มกัน เขาทำตามใจตัวเอง โดดเรียน ไม่สนใจเรียน ผลการเรียน เริ่มตกต่ำ ติด I หลายวิชา ติดต่อกัน (ตัดไป)

ที่สำนักงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง ซานนท์ เป็นพนักงานใหม่ ที่นิสัยดี เพื่อนๆ ชอบ เจ้านายเอ็นดู เพราะเป็นคนขยัน มีความคิดสร้างสรรค์

เมื่อลูกมีงานดีๆ ทำ มีเงินพอเลี้ยงตัวเองได้แล้ว เป็นภาพ ที่พ่อแม่ ยินดีเป็นที่สุด แม่จึงปรึกษากับพ่อว่า แล้งนี้ จะบวชลูกชาย พ่อยิ่งดีใจใหญ่ (ตัดไป)

ตอนที่ 8 เสียพนัน-บวช

2 ปี ผ่านไป

ซานนท์ ประมาทกับชีวิต ไม่รู้จักประมาณตน คราวนี้ เขาเล่นพนันบอล และเล่นเสีย เสียหายขนาดหนัก ไม่มีเงินเรียนแสน ไปใช้หนี้พนัน เขาหวังว่า จะขายรถใช้หนี้ แต่รถก็ถูกขโมยไปเสียก่อน

เขาถูกขายลึกลับร่างกายกำยำ 2 คน มาทวงหนี้ (ตัดไป)

วันนี้ เป็นวันมงคล พ่อกับแม่ ได้บวชลูกชาย สมใจ โดยมี จอย มาให้กำลังใจนาค ชาวบ้านต่างก็แสดงความยินดี และสนุกสนานกับงานบุญนี้ (ตัดไป)

ตอนที่ 9 หนีหนี้-แต่งงาน

ตอนนี้ ซานนท์ แทบไม่เหลืออะไรแล้ว แฟนก็ไม่คบด้วย เจ้าหนี้ทวงหนี้หนักขึ้น และยื่นคำขาด เขาจึงโทรศัพท์ ถึง สมชาย ซึ่งเป็นเพื่อนสนิท ที่ต่างจังหวัด เพื่อขอลี้ภัย

ซานนท์ หนีเรียน หนีหนี้ ออกจากมหาวิทยาลัย ไปอาศัยอยู่ที่บ้านของ สมชาย ที่ต่างจังหวัด (ตัดไป)

ในงานมงคลสมรส ระหว่าง สามีศรี – ชานนท์ มีแขกมาพอสมควร ผู้ที่ตื้นใจจนออกนอกหน้า ก็คือ แม่เจ้าบัว ส่วนพ่อก็มัวยุ่งกับการต้อนรับแขก

งานแต่งงานถูกจัดขึ้นในหอประชุมของบริษัท ที่ชานนท์ทำงานอยู่ ภาพพ่อแม่หลังน้ำสังข์วันแต่งงานลูกชาย เป็นภาพที่ประทับใจและสวยงาม (ตัดไป)

ตอนที่ 10 ฉับ-คำสอนของพ่อ

บ้านของสมชาย เป็นบ้านที่อยู่นอกเขตเทศบาลอำเภอ จึงดูไม่หรูหรามากนัก พ่อกับแม่ของสมชาย เป็นพ่อค้าเร่ขายของ จึงไม่ค่อยมีเวลาอยู่บ้าน เข้าต้องตื่นออกไปขายของ ยิ่งดึกที่ สมชาย เป็นลูกที่รับผิดชอบ

พ่อกับแม่ของสมชาย กำลังนั่งกินข้าว สมชาย พาชานนท์ มาแนะนำให้รู้จัก พ่อของสมชาย ดูไม่ค่อยสนใจเท่าไร ถามถึงที่มาที่ไปอยู่สองสามคำ เมื่อรู้ว่าสองหนุ่มกินข้าวกันมาแล้ว ก็ให้สมชาย พาเพื่อนไปหาที่นอน

ด้วยความอ่อนเพลีย เขาจึงรีบเข้านอน ...

วันรุ่งขึ้น หลังจากพ่อแม่ของสมชาย ออกไปแล้ว เขากับเพื่อนจึงเปิดทีวี ดูการแข่งขันฟุตบอล นัดสำคัญ เขาอดดูไม่ได้ สมชาย กับ ชานนท์ จึงเฝ้าดูการยิงประตู

ผ่านไป 90 นาที ทั้งสองฝ่าย ก็ไม่สามารถทำอะไรกันได้ ประตูสำคัญ ลูกตัดสินแพ้ชนะ ก็มาถึง เป็นการยิงลูกโทษ ชานนท์ใจเต้นระทึก เริ่มเครียด เข้า ไม่เข้า เหมือนกับว่า ชานนท์ได้เข้าไปนั่งลุ้นอยู่หลังประตู ซึ่งมองเห็นชัดเจนแบบมือเดื้อมถึง หลังสัญญาณนกหวีดดังขึ้น ลูกบอลเพชรมาด ถูกยิง มันวิ่งว้ายแหวกอากาศอย่างรวดเร็ว รวดกับกระสุนปืนพุ่งหลุดออกจากปากกระบอกปืน ด้วยความแรงและเร็ว ลูกบอล หลุดทะลุถุงมือของผู้รักษาประตู วิ่งพุ่งเข้ากรอบประตูฟุตบอล ทะลุตาข่ายหลุดตรงเข้ามาหาชานนท์ อย่างช้าๆ มันกลายเป็นลูกระเบิดชิปนาอูไปตั้งแต่เมื่อไร อะไรกันนี้!

ปึ่ม...

ชานนท์ตกใจตื่น เหงื่อไหลโซมตัวร่าง หายใจหอบระริก ขำเรื่องดูเพื่อน สมชาย ก็ยังนอนหลับสบายดี

ยังไม่ทันหายเหนื่อย และเขายังตื่นตระหนกกับภาพฝันเมื่อสักครู่ ภาพฝันอันใหม่ก็ผุดขึ้นมาหลอนเขาอีก รอบ เขานึกถึงคำสอนของพ่อ ให้เป็นเด็กดี อย่าทำร้ายคนอื่น เพราะเห็นแก่สนุก และอย่าทำร้ายความหวังของพ่อแม่ เพราะเห็นแก่เพื่อนเลวๆ ... ขณะฟังคำสอนของพ่อ สมุดบันทึกของพ่อที่เขาขุดไวกับอก หล่นลงมากองกับพื้น ทำให้พ่อตกใจ มีสีหน้าเป็นกังวล

คืนนี้ ช่างเป็นคืนที่โหดร้ายสำหรับเขาเสียเหลือเกิน

ตอนที่ 11 ภาพหลอน (จุดหักเหที่ 2)

เช้ารุ่งขึ้น เขาหิว จึงออกไปหาซื้ออะไรกิน ที่ร้านค้าหน้าปากซอย แต่เพียงลำพัง

ก่อนที่ชานนท์จะเข้าไปในร้าน เขามองเห็นชายสองคนที่แต่งกายลึกลับ มองเห็นข้างหลัง ไม่รู้ว่าเป็น

ใคร ชายสองคนนั้น เดินมาและแหวะที่ร้านสังเกตดูอะไรบางอย่าง ชานนัท พินิจดู ชายทั้งสอง เขาเป็นคนที่มึน ร่างกายกำยำ แต่งกายดูดี ทั้งคู่สวมรองเท้าบูต ใส่เสื้อคลุมสีดำ เหมือนนักสืบ อีกคน สวมแว่นดำ แต่ อีกคนไม่สวม ใบหน้าคล้ายกับ คนที่เคยตามมาทวงหนี้ ชานนัท นึกขึ้นได้ว่า ชายสองคนนี้ โหดเหี้ยมมาก เคยไล่กวาดตามเขา ตอนที่เขายังเช่าหอพักอยู่ข้างๆ มหาวิทยาลัย ยังไม่ทันที่ชายสองคนนั้น จะเห็นเขา

ชานนัทจึง รีบหลบไป และวิ่งหนีด้วยความกลัว ไปแอบที่กอไผ่ข้างรั้วบ้านหลังหนึ่ง ด้วยความเหนื่อย และ หิว ทำให้เกิดภาพหลอน ขณะที่เขาเล่นพ่นฟุตบอลกับเพื่อน เขากำลังเป็นรอง ความกดดันจึงอยู่ที่เขา ชานนัทถูกเพื่อนเตะบอลอัดใส่ตัวเอง 2-3 ลูก เขาตกใจตื่นจากภวังค์ภาพหลอน ไม่รู้จะทำอะไรดี จึงเดินกลับบ้านของสมชาย

เมื่อถึงประตูบ้าน จึงรีบวิ่งกลับเข้าไปในบ้านทันที

นอนหลับทั้งคืนด้วยความกลัว และลึบสน (ตัดไป)

ผ่านไป 5 ปี ชานนัท มีลูกน้อย วัย 5 ขวบ วันนี้เป็นวันหยุด ทุกคนอยู่พร้อมหน้า ปู่ ย่า ภรรยา

ลูกเล่นของไม้ระวัง ของเสียหยา เป็นอย่างนี้มาหลายครั้งแล้ว พ่อจ๋า จะดี ลูกร้องไห้ แม่มาโอบ และว่า พ่ออย่าดูลูกนักเลย ลูกมันยังเล็กเกินไป ปู่ กับ ย่า ได้แต่ส่ายหน้า ที่พ่อกับแม่ของเด็ก เลี้ยงลูกไม่เป็น ตอนที่ 12 หนี

ยามเย็นโพล้เพล้ วันนี้ คุณสมบัติ ชานนัท เพิ่งลุกจากที่นอน สมชาย ออกไปไหนก็ไม่รู้ พ่อกับแม่ของ สมชาย ก็คงออกไปทำงานแล้ว

รถจักรยานยนต์คันใหญ่ บิ๊กบิน สีดำ คันหนึ่ง พร้อมด้วยคนขับ กับ คนนั่งซ้อนท้าย วิ่งมาจอด ที่ หน้าร้านค้า หน้าปากซอย

เจ้าของรถ และผู้ที่ซ้อนมาด้วย คือชายสองคนเมื่อวานนี้ พวกเขากลับมาดูตลาดเช่าอีกครั้ง คราวนี้ เขา เดินเข้าไปที่ร้านค้า แล้วถามหาคนที่อยู่ในรูป บ้าเจ้าของร้าน ทำหน้าตื่นตกใจ ตอบปฏิเสธว่าไม่รู้จัก ไม่เคย เห็นหน้า

เป็นเวลาเดียวกับที่ ชานนัท ลุกออกไปซื้อของกิน ที่ร้านค้าปากซอยหน้าบ้าน เขารีบเข้าไปในร้าน โดย ที่ยังไม่ทันสังเกตอะไร

ชายลึกลับ คนที่ 1 เห็นเข้า ไม่แน่ใจว่า เด็กหนุ่มคนนี้ คือ ชานนัท ที่เขากำลังตามหา จึงสะกิดชาย ลึกลับ คนที่ 2 ขึ้นไปที่ชานนัท ชายลึกลับคนที่ 2 จำได้

ชานนัทเหลือบไปเห็น ชายสองคนพอดี ... ไม่ต้องคิดอะไรต่ออีกแล้ว ชานนัท ออกวิ่ง...

ชายลึกลับ คนที่ 2 ออกวิ่งไล่ตาม ส่วนคนที่ 1 รีบขับรถจักรยานยนต์ตามไป (ตัดไป)

ตอนที่ 13 พ่อครับ ผมขอโทษ (CLIMAX)

ที่ถนนซอยเปลี่ยว และแคบ ของบ้านหลังหนึ่งที่อยู่ท้ายหมู่บ้าน...จากแสงไฟที่เสาไฟฟ้า กับท้องฟ้าที่ยัง ไม่มีคสนิทนัก พอมองเห็นดวงๆ ว่า ชายลึกลับ 2 คนนั้น คนหนึ่ง ในมือถือไม้คมแฝก อีกคนถือปืน กำลังวิ่ง

ขับไล่ตามล่า ชานนัท

เขาจึงขับไล่กันมานานเท่าไร ไม่รู้ แต่มาสิ้นสุดที่ โคนต้นไม้ใหญ่ ในที่ลับตาคน...

ชานนัท วิ่งไปแอบที่ข้างหลังต้นไม้ใหญ่ หิว ตาลาย เกิดภาพหลอน ตอนเด็กๆ เล่นม้วนกระดาษแข็งไล่ตีหัวเพื่อน ชานนัท เป็นเด็กตัวโตกว่า เด็กคนอื่นๆ จึงเป็นฝ่ายถูกตีมากกว่า เขาพึงพอใจมาก หัวเราะอย่างมีความสุข ที่ได้ล้อเลียนเด็กๆ พวกนั้น ที่ตีหัวเขาไม่ได้

แต่เขาก็สะดุดเท้าของตัวเองล้มลง พวกเด็กๆ เห็นเข้าจึงวิ่งเข้ามาไล่ พร้อมกระบองกระดาษในมือ ... แต่ชานนัท หากกลัวไม่ เพราะเขารู้ว่า นั่นเป็นเพียงไม้กระบองกระดาษ เขากลับล้อเลียนอย่างหนัก และท้าทายให้พวกเด็กตีเขา

แต่ภาพที่เห็น เป็นภาพมายา ไม้กระบองคมแฝกอันหนึ่ง ทูบลงไปที่ศีรษะของเขาอย่างแรง

โพล๊ะ! โพล๊ะ! โพล๊ะ!

ชานนัท รู้สึกขาไปทั้งตัว เจ็บที่บริเวณกลางกะหม่อม มีใครคนหนึ่ง พาเขาไปอยู่ในห้องแคบๆ และมีคนมาก เขาอยู่ตัวคนเดียวในความมืด สักครู่ ภาพพ่อกับแม่ เดินเข้ามาหา เมื่อเข้ามาใกล้ นั่งลงใกล้ๆ พ่อกับแม่เห็นสภาพลูกแล้ว ก็ร้องให้ด้วยความสงสาร แต่ไม่พูดอะไร ได้แต่เอามือลูบหัว จากนั้น ก็ลุกยืนขึ้น พ่อชี้หน้าตำไต่ลูกสารเลว ส่งให้มาเรียน กับทำตัวเหลวไหล ขณะที่ภาพนั้น ค่อยๆ ลอยห่างออกไป ห่างออกไป และ ห่างออกไป

ชานนัท เรียกพ่อกับแม่ แต่ภาพนั้น กลับลอยห่างออกไป ห่างออกไปทุกที จนหายดับไปในความมืด ทั้งไว้แต่เสียงคร่ำครวญของผู้เป็นพ่อ

(องก์ 3)

ตอนที่ 14 จบ

รุ่งเช้า ณ ที่เกิดเหตุ เสียงอึกทึกของผู้คน ที่มาฆุญเหตุการณ์ เสียงวิทยุสื่อสารของตำรวจ

นักข่าวหญิงคนหนึ่ง รายงานหน้ากล้องถ่ายทีวี ว่าพบศพชายหนุ่มนิรนามคนหนึ่ง ไม่ทราบชื่อ ถูกทุบตีหัว นอนตายอย่างน่าอนาถ ตำรวจตั้งข้อสันนิษฐานว่า... เป็นความขัดแย้งเรื่องผลประโยชน์...

หนังสือพิมพ์พาดหัว "พบศพหนุ่มนิรนาม ชี้ถูกฆ่าเพราะหนี้พนันบอล"

ขึ้นข้อความ “อย่าทำลายความหวังของพ่อแม่....เพราะอาจเหลืออยู่แค่นั้น”

จบ.